

נוכח*

מאת צפריה גר

ספר זה, שנוסף אל מדפי ספרייתי בימים אלה, הוא ספר על מה שיתכן וכבר קרה ויתכן שהוא רק עומד לקרות. זה הסיפור המוזר על גונבי הזמן ועל הילדה שהחזירה לאנשים את הזמן הגנוב.

קדם לספר זה בעברית, הספר ג'ים ונהג הקטר ומבטיחים לנו מטעם הוצאת המרגנית, שבקרוב יופיע המשכו — ג'ים וכנופית ה-13.

אני מוצאת לנכון לכתוב על הספרים האלה, משום שספרים אלה הם משהו המסעיר ומטפח את הדמיון. ילד קטן קורא בהם סיפור מעשיה סתם, אבל גם הוא מרגיש שהמעשה טעון מובנים וסמלים והוא יוצא מקריאת ספר כזה בהרגשה שיחזור ויקרא בספר, בגלל אותה הרגשה מסתורית שלא מיצה את מה שיש בספר בקריאה ראשונה. מיכאל אנדה מתאר מיקרו-עולם. מספר הגיבורים שבהם הוא מתרכז בסיפוריו הוא מצומצם, כיאה לספר ילדים, אבל לא חסר שום דבר במיקרו-עולם של מיכאל אנדה. הילדה המוזרה מומו, שגרה באחד מתאי ההלבשה של אמפיטיאטרון עזוב והרוס, כובשת את כל הסביבה מאותה במה. היא גם כובשת את לבם של אלה הגרים בשיפולי העיר הגדולה. אנשים עניים הלומדים להקשיב למומו ולהעריך את תכונותיה המיוחדות.

הספר עוסק בבעיית הזמן. מתוארים בו אנשים שנלכדו ברשתם של יצורים בדיוניים — האנשים האפורים. יצורים אלה חיים על זמן גנוב, שהצליחו להוציא מבני האדם. האנשים שנלכדו, חיים במין מרוץ להשיג הישגים חומריים. הם טוענים שהזמן שבידם קצוב ולכן אין להם פנאי לדברים בטלים. כמו שיחת רעים ושעשועים בחיק משפחתם. הדחף להישגיות חומרית מוכר לנו. כל ילד היום מכיר ושומע את הדי המחלה הזאת בביתו. כשמומו מסרבת לקבל בובה מדברת, (תקליט 1) בטענה שהבובה המושלמת משעממת אותה, משום שאינה משאירה לילדה מקום לדמיון. יש הרבה ילדים המתעסקים במשחקים אלקטרוניים שחשו כבר את אותה התחושה של ריקנות במשחקיהם.

מתוך כל אלה אני ממליצה על הספרים של מיכאל אנדה.

* מומו, מאת מיכאל אנדה, מרגנית — זמורה ביתן.